

sobota, 08.03.2025

List Biskupa Ełckiego na Wielki Post 2025

Drodzy Diecezjanie!

Posypaniem głów popiołem w Środę Popielcową rozpoczęliśmy okres Wielkiego Postu. Ten prosty, ale bardzo wymowny gest wskazuje i przypomina o przemijalności i znikomości ludzkiego życia. Usłyszeliśmy słowa: „Prochem jesteś i w proch się obrócisz” albo „Nawracajcie się i wiercie w Ewangelię”.

Chrystus głosem Kościoła wzywa nas do nawrócenia poprzez jałmużnę, post i modlitwę, do pojednania się z Bogiem i dawania świadectwa swojej wiary, abyśmy jak najlepiej mogli przygotować się do obchodów Świąt Wielkanocy. Ten czas czterdziestu dni dany nam jest przez Boga, abyśmy jeszcze bardziej niż do tej pory mogli poznać, jak bardzo zależy Mu na nas, na naszym życiu tu na ziemi i na życiu w niebie. Bóg pragnie naszego uświęcenia, naszego zbawienia.

Równocześnie tegoroczny Wielki Post jest dla naszej diecezji ełckiej czasem szczególnym. Trwa Rok Jubileuszowy, który jest czasem łaski i pięknie się koresponduje z drugim etapem Kongresu Eucharystycznego, który pragniemy przeżywać bardziej ewangelizacyjnie.

I. JEZUS CHRYSZTUS JEDYNY ZBAWICIEL ŚWIATA

Prawdę o Jezusie Chrystusie jako o jedynym Zbawicielu świata i jedynej nadziei Kościoła wypowiedział św. Jan Paweł II w encyklice *Redemptoris missio*, pisząc: „Jezus Chrystus jest jedynym Zbawicielem wszystkich.(...) Nie ma w żadnym innym zbawienia, gdyż nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, w którym moglibyśmy być zbawieni”. A więc nie zbawi nas żadna formuła, ale konkretna Osoba oraz pewność, jaką nas napętnia: „Ja jestem z wami!”.

To Bóg Ojciec z miłości do nas ludzi i do świata posyła swojego Syna, by zbawił każdego człowieka, by niósł Radosną Nowinę o królestwie Bożym, o zbawieniu. Tę prawdę przekazał nam św. Jan: „Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony”.

Jezus Chrystus rozpoczyna swe postannictwo mesjańskie od chrztu w Jordanie. Przyjmuje z rąk Jana Chrzciciela chrzest pokuty. Po chrzcie udaje się na pustynię, gdzie pości przez czterdzieści dni. „Jezus Chrystus pełen Ducha Świętego powrócił znad Jordanu, a wiedziony był przez Ducha na pustyni czterdzieści dni, i był kuszony przez diabła”. Przez czterdziestodniowy post Jezus zmagają się z szatanem, który stara się Go kusić, próbuje nakłonić do nieposłuszeństwa Ojcu, stara się odwieść od planu Ojca, czyli od drogi krzyża i przekonać Go do łatwiejszej drogi sukcesu i siły. Widzimy potrójną walkę, którą toczy Jezus ze złym duchem. Ta walka dotyczy trzech największych namiętności człowieka. Jest to pożądlivość ciała, pożądlivość oczu oraz pycha żywota.

Czterdziestodniowy post Jezusa na pustyni to pierwowzór Wielkiego Postu Kościoła. Celem postu staje się walka z grzechem, przezwyciężenie różnorodnych pokus, w które uwikłane jest życie człowieka. Czas dobrze przeżytego postu w mocy Ducha ma nas przeprowadzić z niewoli grzechu do zwycięstwa i wolności w Zmartwychwstaniu Chrystusa.

My także w naszym codziennym życiu doświadczamy pokus, słabości. Jezus pokazuje nam, skąd brać odwagę i w jaki sposób walczyć ze złem. Jezus nie prowadzi dialogu z szatanem, jak to uczyniła Ewa w raju. Jezus całkowicie ufa Ojcu. On nie dyskutuje z szatanem, ale odpiera jego pokusy stanowczo, spokojnie i z godnością. Jezus walczy z szatanem, posługując się Słowem Bożym. W chwilach

pokus, jakie na nas przychodzą, nie szukajmy żadnych argumentów wobec szatana, ale zawsze posługujmy się Słowem Bożym. Zachęcam Was, bierzcie do rąk Pismo Święte, czytajcie, medytujcie, wsłuchujcie się w głos Boga i życie Słowem Bożym.

II. „NAWRACAJCIE SIĘ I WIERZCIE W EWANGELIĘ”

Tymi słowami Jezus Chrystus rozpoczął głoszenie Dobrej Nowiny o królestwie Bożym. Ewangelia o królestwie Bożym to Dobra Nowina o Bogu Ojcu, który posłał swego Syna oraz Ducha Świętego, by wejść z człowiekiem w nieodwracalną relację. A więc zbawienie to nic innego jak relacja wiecznej miłości, do której Bóg zaprasza człowieka.

Jezus wzywa do nawrócenia, czyli odwrócenia się od złego i zwrócenia się ku dobru, porzucenia grzechu i otwarcia się na działanie Ducha Świętego. Jezus od początku swojej publicznej działalności wzywa do przemiany serca i życia. Nawrócenie jest nie tylko fundamentem budowania relacji z Bogiem, ale również codzienną drogą chrześcijanina. To decyzja, by każdego dnia iść drogą miłości i prawdy.

Wzorem autentycznej, wewnętrznej przemiany serca jest nawrócenie św. Pawła. Polegało ono na tym, że uwierzył w umarłego i zmartwychwstałego Jezusa Chrystusa oraz otworzył się na światło Bożej łaski. Zrozumiał, że jego zbawienie wysłużył Jezus Chrystus poprzez swoją śmierć na krzyżu i zmartwychwstanie.

Tak też i nasze nawrócenie polega na tym, byśmy uwierzyli w umarłego i zmartwychwstałego Jezusa Chrystusa i byli otwarci na światło Jego Bożej łaski i miłosierdzia. A więc chrześcijanami jesteśmy wtedy, gdy spotykamy Chrystusa Ukrzyżowanego i Zmartwychwstałego. Wtedy doświadczamy Jego obecności, Jego miłości i Jego miłosierdzia. Tym miejscem spotkania jest Pismo Święte, modlitwa, adoracja przed Najświętszym Sakramentem, uczestniczenie w Eucharystii, w sakramencie pokuty i pojednania, we wspólnocie Kościoła, w relacji z drugim człowiekiem.

III. EUCHARYSTIA ŹRÓDŁEM EWANGELIZACJI I NADZIEI

Słowa Jezusa: „Nawracajcie się i wiercie w Ewangelię!” wskazują na to, że Wielki Post jest okresem szczególnie intensywnej ewangelizacji. Przeżywajmy II etap Kongresu Eucharystycznego i Rok Jubileuszowy bardziej ewangelizacyjnie. To jest nasza najważniejsza misja w Kościele, bo „Kościół jest dla ewangelizacji, czyli po to, aby głosił i nauczał Słowa Bożego (EN 14). Niech ten czas łaski będzie odnowieniem w nas zapału misyjnego, abyśmy stawali się posłańcami i budowniczymi nadziei, czyli zwiastunami Chrystusa Ukrzyżowanego i Zmartwychwstałego w naszych rodzinach, parafiach i środowiskach, w których żyjemy i pracujemy. Źródłem odnowienia zapału misyjnego i nadziei jest modlitwa i Eucharystia.

By umacniać wiarę w Jezusa Chrystusa Eucharystycznego i odnawiać relacje z Nim, pragnę zachęcić w tym Wielkim Poście do pełnego uczestniczenia w Eucharystii i do adoracji Najświętszego Sakramentu, do uczestniczenia w nabożeństwie Drogi Krzyżowej, Gorzkich Żali, rekolekcjach czy misjach parafialnych o tematyce eucharystycznej. Zachęcam do pielgrzymowania do kościołów jubileuszowych i celebrowania jubileuszy dla poszczególnych wspólnot, grup społecznych oraz korzystania z łaski odpustu zupełnego.

Zachęcam także do odprawienia nabożeństwa dziewięciu pierwszych piątków miesiąca. Niech to będzie dzieło nie tylko kongresowe, ale i jubileuszowe. Sens pierwszych piątków polega na przyjęciu Komunii Świętej wynagradzającej za grzechy własne i innych ludzi. To jest istota tego nabożeństwa objawiona św. Małgorzacie Marii Alacoque przez samego Jezusa Zbawiciela. Pan Jezus obiecał, że tym wszystkim, którzy będą przyjmować Komunię św. przez dziewięć pierwszych piątków, da w chwili śmierci łaski szczególne, by mogli się z Nim pojednać i że Jego Serce w tej ostatniej godzinie będzie dla nich najpewniejszą ucieczką. Komunia św. wynagradzająca Bogu

za grzechy przyjęta w pierwszy piątek stanowi nasze wynagrodzenie, które łączy się z najwyższym wynagrodzeniem, jakie złożył Chrystus swemu Ojcu w Wielki Piątek.

Umocnieni mocą płynącą z sakramentów stawajcie się pielgrzymami nadziei i ewangelizatorami. Niech Wasza ewangelizacja wzbudzi w braciach i siostrach pragnienie Boga, pragnienie spotkania się z Jezusem Chrystusem obecnym w Eucharystii. Docierajcie do jak największej liczby ludzi, bowiem wszyscy potrzebują światła Ewangelii. Szukajcie nowych możliwości, by w czasie trwania Kongresu ułatwić przynajmniej jednej osobie spotkanie

z Jezusem Chrystusem. Czyńmy to poprzez modlitwę, słowo, świadectwo życia, a także post, by i oni mogli „wyznać, że Jezus jest Panem i w sercu swoim uwierzyć, że Bóg Go wskrzesił z martwych, a przez to osiągnął zbawienie”.

Zatroszczmy się, by nikt nie schodził z tego świata bez zaopatrzenia w sakramenty święte, bez pojednania się z Bogiem, bez sakramentu namaszczenia chorych. Zwracam się z prośbą szczególnie do rodzin, w których jest chora osoba, a także do sąsiadów ludzi chorych. Wzywajcie kapłanów, by modlili się nad chorymi i udzielali im sakramentu namaszczenia chorych. Ten sakrament dany nam jest ku uzdrowieniu duszy i ciała. Jest to sakrament życia, a nie śmierci! Nie lękajmy się go, ale przyjmujmy jako dar miłości Boga!

Jestem mocno przekonany, że Duch Święty wzywa Kościół Ełcki do nawrócenia ku Eucharystii, ożywienia relacji z Chrystusem obecnym w Eucharystii, odnowienia wiary eucharystycznej i stawania się świadkami, misjonarzami Eucharystii.

Na czas wewnętrznej przemiany, odnowy eucharystycznej, jubileuszowego pielgrzymowania i otwierania się na Boże dary z serca błogosławię.

Bp Jerzy Mazur SVD

BISKUP EŁCKI